

Rim uspostavlja viđenje - Broj dvanaest

Trostruka primjena proročanstva: Grozota pustoši i upozorenje posljednjih dana da se bježi

Jeff Pippenger
2024-08-31

Gadost pustoši o kojoj je govorio prorok Daniel znak je kršćanima u tri različita razdoblja da bježe. Kršćani u Jeruzalemu pobjegli su kada su vidjeli stijegove rimskih vojski kako opkoljavaju Jeruzalem godine 66. po Kr. Kršćani s kraja petoga i početka šestoga stoljeća pobjegli su u pustinju kada su vidjeli čovjeka grijeha u hramu Božjem kako proglašava da je on Bog. Godine 1888. senator Blair podnio je Kongresu Sjedinjenih Američkih Država niz zakona o nedjelji. Ti su prijedlozi zakona bili nazvani Blairovi zakoni te su predstavljali nastojanje da se nedjelja odredi kao nacionalni dan bogoslužja. Svetkovanje nedjelje žig je zvijeri, žig papinske vlasti, a Ustav Sjedinjenih Američkih Država izravno se protivi nametanju nacionalne religije kao provjere za građane Sjedinjenih Američkih Država.

Upravo se ta činjenica izostavlja u pogrešnoj primjeni povezanoj s poistovjećivanjem Sjedinjenih Država s modernim Rimom. Trostruka primjena proročanstva posjeduje određena pravila koja upravljaju njezinom primjenom. Ta pravila određuju da se proročka obilježja prvoga ispunjenja moraju povezati s proročkim obilježjima drugoga ispunjenja kako bi se utvrdila proročka obilježja trećega ispunjenja.

Upozorenje na bijeg upozorenje je da se pobjegne od nadolazećega progonstva. U Kristovo doba progonstvo je bilo razorenje Jeruzalema i Hrama godine 70. Znak upozorenja na to približavajuće progonstvo dan je godine 66. po Kr. Upozorenje na bijeg u kasnom petom i ranom šestom stoljeću Pavao je prepoznao kao raspoznavanje otpada proročkoga Pergama, koji je predstavljao poganski Rim. Najprije je trebao nastupiti otpad kako bi se mogao otkriti čovjek grijeha koji će se proglašavati Bogom. U povijesti koja je vodila prema 538. godini poganski je Rim, koji je zadržavao, ili kako Pavao kaže, „zadržava”, bio uklonjen, a kada je Pergam otpao i stigao znak za bijeg, vjerni su bili upućeni da se odvoje od zajedništva papinske crkve. Potom je 538. godine, na saboru u Orléansu, papinska vlast donijela zakon o nedjelji, i započelo je tisuću dvjesto i šezdeset godina papinskoga progonstva.

Prva dva svjedoka jasno pokazuju da je treće ispunjenje upozorenja na bijeg koje je dao Krist prethodilo stvarnom progonstvu. Razorenje Jeruzalema nastupilo je točno tri i pol godine nakon što je opsada pod Cestijem započela 66. godine po Kr., čime je kršćanima bilo omogućeno da pobjegnu prije strahota druge opsade koju je pokrenuo Tit i koja je završila razorenjem Hrama i grada. Uoči 538. godine kršćani su se odvojili od crkve papinskoga Rima i proročki pobjegli u pustinju, što predstavlja razorenje duhovnoga Jeruzalema.

Ali dvorište što je izvan hrama izostavi i ne mjeri ga, jer je dano poganima; i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca. I dat će moć svojoj dvojici svjedoka, i oni će prorokovati tisuću

dvjesto i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet. Otkrivenje 11:2, 3.

U oba prikaza upozorenja na bijeg, upozorenje prethodi progonstvu, a progonstvo je predstavljeno Rimom, bilo poganskim bilo papinskim, koji gazi Jeruzalem, bilo doslovni bilo duhovni.

Upozorenje na bijeg za adventiste sedmoga dana bio je Blairov zakon 1888. godine. U prvom ispunjenju u povijesti poganskoga Rima kršćani su trebali pobjeći iz Jeruzalema, a u ispunjenju papinskoga Rima kršćani su pobjegli u pustinju. Za adventizam upozorenje je bilo pobjeći na selo.

„Sada nije vrijeme da Božji narod veže svoje osjećaje niti da sabire svoje blago na ovome svijetu. Nije daleko vrijeme kada ćemo, poput ranih učenika, biti prisiljeni potražiti utočište na pustim i osamljenim mjestima. Kao što je opsada Jeruzalema od strane rimskih vojski bila znak judejskim kršćanima za bijeg, tako će i preuzimanje vlasti od strane naše nacije u dekretu kojim se nameće papinska subota biti upozorenje nama. Tada će biti vrijeme da napustimo velike gradove, kao pripremu za napuštanje manjih, radi povučenih domova na skrovitim mjestima među planinama.” Testimonies, volume 5, 464.

„Preuzimanje vlasti od strane našega naroda u odredbi koja nameće papinsku subotu bit će nam upozorenje“, ispunilo se kada je grozota pustoši, u skladu s Markovim riječima, „stajala gdje ne treba“. Godine 1888. Kongres Sjedinjenih Američkih Država razmatrao je zakon u izravnoj suprotnosti s temeljnim elementom Ustava, i u tom su trenutku adventisti sedmoga dana trebali napustiti gradove i preseliti se na selo.

„Nijedan kršćanin nije stradao u razorenju Jeruzalema. Krist je bio upozorio svoje učenike, i svi koji su vjerovali Njegovim riječima bdjeli su očekujući obećani znak.... Bez odgađanja pobjegli su na sigurno mjesto — u grad Pelu, u zemlji Pereji, s onu stranu Jordana.” Velika borba, 30.

Proročke značajke prvoga od znakova upozorenja za bijeg predstavljaju treće i konačno ispunjenje. Katkad te proročke značajke proizvode dvostruko ispunjenje unutar trećega ispunjenja. Primjer za to su tri Ilije. Niz Ilijina iskustva u njegovu sučeljavanju s Izebelom, Ahabom i Baalovim prorocima, ujedinjen sa značajkama Ivana Krstitelja, drugoga Ilije, u njegovu sučeljavanju s Herodijadom, Herodom i Salomom, utvrđuje da u posljednjim danima, jer se treće i konačno ispunjenje trostruke primjene uvijek zbiva u posljednjim danima, Ilija i Ivan predstavljaju dvije skupine Božjega naroda. Jedna skupina, koju predstavlja Ilija, ne umire, a druga skupina, koju predstavlja Ivan, umire. Te dvije skupine također su prikazane u sedmome poglavlju Otkrivenja kao sto četrdeset i četiri tisuće, koji ne umiru, i veliko mnoštvo koje umire.

U trima Babilonima sličan je element proročanske poruke to da je prvi Babilon predstavljen Nimrodom, dok je drugi Babilon predstavljen prvim i posljednjim kraljevima, Nabukodonozorom i Baltazarom. Nabukodonozor predstavlja one u Babilonu koji će biti spašeni, a Baltazar one u Babilonu koji će biti izgubljeni.

U posljednjim danima postoje dva nedjeljna zakona koji su predmet biblijskog proročanstva. Prvi je uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama, a drugi je nedjeljni zakon koji se nameće cijelome svijetu. Ta su dva nedjeljna zakona bila predložena nedjeljnim zakonom poganskoga Rima, kada je godine 321. Konstantin nametnuo prvi nedjeljni zakon, nakon čega je

uslijedio nedjeljni zakon papinskoga Rima 538. godine. Poganski Rim jedan je od nekoliko proročkih tipova koji predoznačuju Sjedinjene Države, a nedjeljni zakon iz 321. godine predoznačuje uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. Papinski nedjeljni zakon iz 538. godine predoznačuje nedjeljni zakon koji se nameće cijelome svijetu. Pogrešno gledište da su Sjedinjene Države predočene razbojnicima u Danielu jedanaest nastoji upotrijebiti uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama kao dokaz za tvrdnju da nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama dokazuje da su Sjedinjene Države suvremeni Rim, te zanemaruje da postoji još jedan nedjeljni zakon koji se trostrukim savezom zmaja, zvijeri i lažnoga proroka nameće svakom narodu svijeta.

Ako zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama poistovjećuje Sjedinjene Države s modernim Rimom, što onda poistovjećuje svjetski zakon o nedjelji? Tri Rima poistovjećuju da će moderni Rim, koji je trostruk, nametnuti dva različita zakona o nedjelji. Prvi je u Sjedinjenim Državama i predočen je Konstantinovima zakonom o nedjelji iz 321. godine, a drugi se odnosi na cijeli svijet, kao što je predočeno papinskim zakonom o nedjelji iz 538. godine. Upotrijebiti zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama u kontekstu trostruke primjene proročanstva kako bi se tvrdilo da zakon o nedjelji dokazuje tko je moderni Rim, znači zanemariti proročke značajke uspostavljene poganskim i papinskim Rimom. U posljednjim danima postoje dva različita zakona o nedjelji, i nijedan nije dokaz kojim bi se utvrdilo da su razbojnici naroda Sjedinjene Države. Kada se svjedočanstvo poganskoga i papinskoga Rima pogrešno prikazuje radi podupiranja privatnog tumačenja, kao što se to sada čini, to pokazuje da oni koji nastoje poduprijeti svoje privatno tumačenje ne razumiju tip i antitip.

Poganski Rim jest pralik Sjedinjenih Država, a papinski Rim pralik je suvremenog Rima. Uz ovu pogrešnu primjenu trostruke primjene proročanstva i tvrdnju da je ono što se naučava postavljeno u kontekst „pralika i protulika”, postoji i drugi propust: definiranje „gnusobe pustoši” onako kako je prikazana unutar konteksta trostruke primjene proročanstva.

Od godine 66. do godine 70. po Kr., dvojica rimskih generala napali su Jeruzalem. Obojica generala, Cestije i Tit, započeli su opsadom, ali se samo jedan na kratko povukao iz opsade, što je providnosno omogućilo kršćanima da pobjegnu. Upravo su u prvoj opsadi pod Cestijem kršćani prepoznali upozorenje da pobjegnu. Kad je Tit stigao da nastavi rat protiv Jeruzalema godine 70. po Kr., započeo je opsadom i nije prestao dok Jeruzalem i hram nisu bili uništeni. Isusovo upozorenje sadrži dva koraka. Prvi je znak za bijeg, a nakon toga progonstvo. U ispunjenju toga upozorenja u petom i šestom stoljeću kršćani su se odvojili od pokvarene Rimske crkve prije 538. godine, a potom je započelo progonstvo.

Pavao vrlo jasno kaže da je sva zabilježena povijest drevnoga Izraela napisana za one koji žive u posljednjim danima te da su sve te povijesti bile tipovi, premda je grčka riječ „typos”, koja znači tipovi, u njegovu klasičnom izlaganju te istine prevedena kao uzori.

A sve im se to događalo za primjer; i zapisano je za opomenu nama, na koje su došli svršetci svijeta. 1. Korinćanima 10,11.

Povijesti u desetom poglavlju koje Pavao rabi da bi postavio kontekst za ovu istinu nisu bile povijest drevnoga Izraela koji je postupao pravedno.

Ali Bog mnogima od njih nije bio po volji, jer su bili oboreni u pustinji. A ovo su bili naši primjeri, da ne žudimo za zlim stvarima, kao što su i oni žudjeli. Niti budite idolopoklonici, kao što su bili neki od njih; kao što je pisano: Narod sjede da jede i pije, pa ustade da se igra. Niti činimo blud, kao što su neki od njih činili blud, i padoše u jedan dan dvadeset i tri tisuće. Niti iskušavajmo Krista, kao što su ga i neki od njih iskušavali, pa pogiboše od zmija. 1 Corinthians 10:5–9.

Sveta je povijest zapis i pravednosti i nepravедnosti Božjega naroda, ali u oba slučaja ta je povijest i dalje prasluka za Božji narod koji živi u posljednjim danima. Povijest pobune u Minneapolisu 1888. godine zapis je nepravедnosti, unatoč onome što tvrde adventistički povjesničari. Pobuna je bila toliko duboka da je Ellen White odlučila napustiti skup, te je ostala samo zato što joj je anđeo rekao da joj je odgovornost ostati i zabilježiti pobunu koja je bila usporedna pobuni Kore, Datana i Abirama u Mojsijevoj povijesti. Na tom je skupu sišao moćni anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, ali poruka koju je donio bila je odbačena.

Ta je povijest predoznala 11. rujna 2001., kada su srušene velike zgrade New Yorka. Ta je povijest uključivala prvi prijedlog zakona o nedjelji koji je trebao biti predstavljen po senatoru Blairu. Njegovi naponi da nametne nedjelju kao Nacionalni dan bogoštovlja nisu uspjeli, ali to je bilo dijelom svete povijesti koja je predoznala posljednje dane. Senatorov Blairov prijedlog zakona bio je upozorenje da se bježi iz gradova. Prije 1888., kada je sestra White govorila o nužnosti življenja izvan gradova, govorila je u budućem vremenu. Ukazivala je na vrijeme u bliskoj budućnosti kada Božji narod mora preseliti na selo. Nakon 1888., sva upućivanja sestre White na nužnost života na selu smještala su njezin savjet u kontekst da je vrijeme za boravak na selu već bilo došlo. Blairov prijedlog zakona 1888. bio je znak nametanja nedjelje, kako je to Luka izrazio, na mjestu gdje ne bi trebalo biti. Nametanje nedjelje nije se smjelo unijeti u Kongres Sjedinjenih Država, jer je to bilo nijekanje temeljnoga načela Ustava.

Povijest iz 1888. zabilježena je kako bi predočila proročku povijest koja je započela 11. rujna 2001. Blair Bill iz 1888. predočavao je Patriot Act iz 2001. To je bilo upozorenje koje je prethodilo stvarnom provođenju žiga zvijeri. Nitko tko slijedi Krista ne bi smio živjeti u gradu nakon 11. rujna 2001. To je bila proročka opsada koja je usmjerila Božji narod da pobjegne. I kao što postoje dva nedjeljna zakona koji su predmet proročkoga modela posljednjih dana, kako su predstavljeni nedjeljnim zakonima poganskoga i papinskoga Rima, tako obama nedjeljnim zakonima prethodi upozorenje na bijeg.

Za one koji ispovijedaju da su adventisti sedmoga dana, trebalo je da proročki prepoznaju Patriot Act kao znak da napuste gradove i odu na selo prije skoroga dolaska nedjeljnoga zakona. Taj isti nedjeljni zakon bio je znak za drugo Božje stado, koje je još uvijek u Babilonu, da izađe iz Babilona prije nedjeljnoga nametanja koje će biti dovedeno nad svaki narod.

„Kad se Amerika, zemlja vjerske slobode, ujedini s Papinstvom u prisiljavanju savjesti i primoravanju ljudi da odaju čast lažnoj suboti, narod svake zemlje na kugli zemaljskoj bit će

naveden da slijedi njezin primjer.“ Testimonies, sv. 6, 18.

Kao što trostruka primjena trojice Ilija utvrđuje da u posljednjim danima postoje dvije skupine Božjega naroda, tako trostruka primjena Rima pokazuje da postoje dva različita nedjeljna zakona. Oni koji žele tvrditi da su Sjedinjene Američke Države razbojnici tvoga naroda te da stoga proročka uloga Sjedinjenih Američkih Država utvrđuje viđenje, sugeriraju da je nedjeljni zakon koji će uskoro doći u Sjedinjenim Američkim Državama gnjusoba pustoši koju je Krist označio kao upozorenje svome narodu da bježi od nadolazećega progonstva. Oni ne prepoznaju razliku između opsade, koja je znak upozorenja za bijeg, i druge opsade, koja predstavlja trenutak kada stvarno provođenje nedjeljnoga zakona započinje progonstvo posljednjih dana. Oni ne razmatraju razliku utvrđenu na temelju dva svjedoka, da trebaju postojati dva različita nedjeljna zakona koji ispunjavaju proročanstvo u posljednjim danima. Čineći to, tvrde da je nedjeljni zakon koji će uskoro doći u Sjedinjenim Američkim Državama upozorenje prikazano kao gnjusoba pustoši, o kojoj je govorio prorok Daniel, i jest, ali ne onako kako je oni određuju.

Zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama upozorenje je Božjem drugom stadu, koje je još uvijek u Babilonu, da pobjegne iz njezina zajedništva. Stoga je to upozorenje na nadolazeći zakon o nedjelji koji će biti nametnut svim narodima.

„Strani će narodi slijediti primjer Sjedinjenih Američkih Država. Premda ona predvodi, ipak će ista kriza snaći naš narod u svim dijelovima svijeta.“ Testimonies, sv. 6, 395.

Njihova je tvrdnja da nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama identificira Sjedinjene Države kao simbol koji uspostavlja proročku viziju, ali u kontekstu upozorenja na bijeg koje je dao Krist, taj nedjeljni zakon predstavlja svjetsko upozorenje radnicima jedanaestoga sata da pobjegnu iz Babilona.

Kad sestra White iznosi upozorenje da treba bježati, ona se obraća pitanju nedjeljnoga zakona koji zahvaća cijeli svijet. Taj pokret započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama. Ona utvrđuje da je nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama upozorenje na nadolazeći progon.

„Dekretom koji nameće uspostavu papinstva kršeći Božji zakon, naš će se narod potpuno odvojiti od pravednosti. Kada protestantizam pruži svoju ruku preko ponora da prihvati ruku rimske sile, kada posegne preko bezdana da se rukuje sa spiritizmom, kada se, pod utjecajem toga trostrukog saveza, naša zemlja odrekne svakoga načela svojega Ustava kao protestantske i republikanske vlasti te omogućiti širenje papinskih laži i obmana, tada ćemo moći znati da je došlo vrijeme čudesnog djelovanja Sotone i da je kraj blizu.“

„Kao što je približavanje rimskih vojski bilo znak učenicima nadolazećeg razorenja Jeruzalema, tako i ovo otpadništvo može biti znak nama da je dosegnuta granica Božje strpljivosti, da je mjera bezakonja našega naroda puna i da anđeo milosti samo što nije odletio, da se nikada više ne vrati. Tada će Božji narod biti bačen u one prizore nevolje i tjeskobe koje su proroci opisali kao vrijeme Jakovljeve muke. Vapaji vjernih, progonjenih uzlaze na nebo. I kao što je Abelova krv vikala iz zemlje, tako se i glasovi uzdižu k Bogu iz grobova mučenika, iz morskih grobnica, iz planinskih pećina, iz samostanskih grobnica: ‘Dokle, Gospodaru, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti našu krv na onima koji prebivaju na zemlji?’” Svjedočanstva,

svezak 5, 451.

Sestra White ukazuje na zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama i označuje ga kao „znak” da je vrijeme kušnje za Sjedinjene Države završilo. Ali Božji narod i u drugim narodima svijeta također će biti suočen s istim ispitom. Postoji razdoblje vremena od zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama do trenutka kada Mihovil ustane i završi ljudsko vrijeme kušnje. Kada ono završi, „anđeo milosti uzlijeće.”